

mokratiet selv ikke en Gang er enigt. Jeg sagde jo det ærede Medlem i Fjor, da vi talte om Andragenderne, at jeg var ikke Medlem af de kristelige Fællesforeninger, men det, jeg vilde kæmpe for ved den Lejlighed, og som jeg vil kæmpe for her i Dag; det er for Friheden, for at de ogsaa fra andre Sider skulle have Frihed. Det ærede Medlem talte om Udlandet. Jeg skal nævne et Eksempel fra Udlandet. Der stod i et Blad, at af de engelske Arbejdere — der er jo Millioner af Arbejdere i England — var kun $\frac{1}{10}$ socialistisk organiserede. Det faldt mig for Brystet at se, at Tallet virkelig var saa lille, og jeg henvendte mig da til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som er til Stede her i Dag, og jeg spurgte ham, om dette virkelig var Tilfældet, at kun et saa ringe Antal var socialistisk organiseret — jeg ved nok, at de i øvrigt ere organiserede, vi kende jo saa godt den uhyre store Forening, de have derovre —, og saa svarede det ærede Medlem mig, det er vist rigtigt nok. Naar nu Forholdet er dette, at i Fabriklandet England, hvor Friheden i Aarhundreder har hersket, før vi fik den her i Danmark, og som er et ganske anderledes stort Arbejderland end Danmark, er kun $\frac{1}{10}$ af Arbejderne socialistisk organiseret, tror jeg nok, at man kan være Frihedsmand og Arbejderven og dog paa samme Tid tro, at Arbejderne kunne være lige saa lykkelige, naar de ere organiserede paa andre Maader end socialistisk organiserede. Det er det Standpunkt, jeg vil hævde. Ville de Herrer endelig have Love, tror jeg, at vi vist her i denne Sal sammen med Regeringen maa tage os sammen og faa en Lov af lignende Indhold som den, de have nede paa Ny Zeeland, hvor de have tvungne Voldgiftsretter.

Det ærede Medlem talte om Amerika, Jeg staar her og har i min Haand en Meddelelse fra New York, som gaar ud paa, at Guvernør Stone i Pensylvanien har tilsendt den lovgivende Forsamling et Budskab, hvori den energisk opfordres til at vedtage et Forslag angaaende tvungen Voldgift ved opstaaede Stridigheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. En saadan Forholdsregel er bleven nødvendig efter den sidste langvarige Kulstrejke, som kostede Staten enorme Summer. Naar de Herrer raabe saa stærkt paa Lovgivning, vil jeg for mit Vedkommende stille den Opfordring til mine Meningsfæller og i det hele til andre Medlemmer her i denne Sal, som ikke ere Socialdemokrater: Skulle vi ikke

prøve paa, om det er muligt at faa en Lovgivning angaaende tvungen Voldgift! Men saa gik skam Glandsen af Sankte Gertrud! Hvad blev saa Førerne til? For saa blev der jo ingen Spektakler mere, og saa var der ikke noget at gøre saadanne særlige Anstalter af som dem, vi have haft saa mange af i Horsens og mange andre Steder ved forskellige Lejligheder. I samme Øjeblik, som der blev tvungen Voldgift, og vi kunde sikre os til begge Sider mod, at uhyre Kapitaler gaa til Spilde, saa gad jeg vide, hvad der saa blev af de socialistiske Førere. Lad os derfor prøve paa, om vi ikke kunne tilfredsstille dem ved Lovgivning; de ville jo saa gerne have Lovgivning paa dette Omraade, lod det til paa det ærede Medlem. Jeg for mit Vedkommende vil være med til at gøre, hvad jeg kan for at faa dette Spørgsmaal undersøgt, og jeg har allerede været med dertil i denne Samling. Som ærede Medlemmer vide, er der fra den kristelige Fællesforening indgivet et Andragende, som er blevet henvist til Andragendeudvalget, om at faa indført tvungne Voldgiftsretter. Aldrig saa saare traadte Andragendeudvalget sammen, før vi skrev en Skrivelse til Ministeriet og bad om en dansk Oversættelse af det Lovforslag, som angaaende den Sag er vedtaget i New Zeeland. Jeg haaber, at vi faa en saadan Oversættelse, og saa kunne vi overveje og se paa, om den Lov kan overføres paa danske Forhold. Nu se vi, at i Amerika, som det ærede Medlem beraaber sig paa, begynde de at forlange tvungen Voldgift. idet man siger: vi kunne ikke have den Ulykke, der er forbunden med alle de Arbejdsstandsninger og Spild af de mange Millioner, der gaa tabt! Derfor vil jeg gøre mit til, at vi kunne faa en saadan Lov gennemført her i Salen, og lad os saa se, om de socialdemokratiske Medlemmer ville være med dertil. Nej, saa skulle de vistnok finde paa saa mange Undskyldninger, som der kan optænkes, for at de ikke kunne gaa med dertil. Men maaske kunne vi blive enige paa det Grundlag, for saa kan der blive Fred her i Danmark baade paa det ene og paa det andet Omraade.

Da den ærede Formand ønsker, at jeg ikke skal nævne den Række af Tilfælde, jeg ellers kunde have ønsket at fremsætte, skal jeg paa dette Omraade standse med knn til Slutning at give Oplysning om, hvorledes de Herrer Socialdemokrater egentlig se paa os Bønder, og det er jo først og fremmest os her i dette Ting, som de beskyldte for at være Bonde-